

ورزش شهرستان طرقبه شاندیز و روستای کنگ از نگاه مسعود دیزبادی حامی ورزش شهرستان

به نظر من روستای تاریخی کنگ از منظر تقسیمات کشوری شاید یک روستا تلقی شود، اما گستره حضور مردم کنگ کهن و تأثیری که این عزیزان در کشور و شهرستان طرقبه شاندیز دارند، این سرزمین زیبا را همچون یک دریای عمیق به عنوان اقلیمی سرشار از توان، ظرفیت و استعداد معرفی نموده است. نگاه ما به کنگ باید نگاه به یک شهر باشد. در دو دهه گذشته متأسفانه توسعه کنگ کهن در ذیل سایه مناطق پیرامونی متوقف شده است و باید این پوشش پوشالی و تصنعی را شکست و کنگ کهن را در مسیر طبیعی پیشرفت قرار داد.

لطفاً خود را به طور کامل معرفی و به حضور خود در حوزه ورزش چه به عنوان ورزشکار و یا حامی ورزش اشاره نمایید:

مسعود دیزبادی، متولد ۲۳ مهر ۱۳۷۱ در مشهد و فارغ التحصیل رشته حقوق خصوصی هستم. از کودکی علاقه زیادی به ورزش داشته و رشته های شنا و کوه نوردی را تفریحی و رشته کونگ فو را به صورت حرفه ای دنبال کرده ام و دارای مدرک دان چهار کونگ فو هستم و سابقه شرکت در مسابقات کشوری و کسب مقام را هم دارم. در تمام این سالها ورزش بخشی از زندگی بنده را تشکیل داده است. علاقه و وابستگی اینجانب به شهرستان طرقبه و شاندیز به من انگیزه می دهد تا در حد توان مشکلات و نیازهای ورزشکاران این منطقه را پیگیری و در حد توان کاری که دست من بر می آید را انجام دهم.

و بسیاری از موضوعات دیگر، به خصوص وقتی صحبت از بودجه و اولویت ها می شود به عنوان آخرین اولویت مطرح بوده است. این نگاه اشتباه است و صرف شعار کافی نیست. باید امکانات ورزشی حداقل نیازها را پوشش بدهد که در حال حاضر اینگونه نیست و امکانات اندک موجود از قبیل سالن های ورزشی هم متأسفانه به مزایده گذاشته می شوند.

آیا می توان توانمندی های ورزشی و ورزش موفقی بود؟ آیا پرداختن به ورزش مانع رسیدن به موفقیتهای علمی و تحصیلی نیست؟

اگر هدف گذاری درست و تلاش کافی انجام پذیرد تحصیل می تواند بستری برای پیشرفت ورزش باشد و عکس این هم نیز مصداق دارد. ورزش به خودی خود

شده است.

آیا ورزش بانوان در سطح طرقبه و شاندیز در جایگاه خود قرار دارد؟ اگر بخواهیم مقایسه ای بین ورزش در شهرستان طرقبه و شاندیز و بقیه شهرستان های اطراف داشته باشیم، ورزش این شهرستان از چه جایگاهی برخوردار است؟

در حوزه ورزش بانوان مشکلات شکلی و ماهیتی وجود دارد. تازمانی که نگاه گفتنی به نقش بانوان در جامعه تغییر نکند حقوق ورزشی بانوان ورزشکار تأمین نمی شود. ما باید بدانیم ورزش بستر تقسیم جنسیتی نیست بلکه عامل زمینه رشد و ترقی انسان است. در حال حاضر ورزش بانوان فاصله چشمگیری با جایگاه واقعی خود دارد، باید بستر رشد را آماده کرد تا استعدادهای دیده شوند.

تأثیرگذار است که در روند پیشرفت ورزش نقش مهمی دارد، برای تصویب قوانین کارآمد ورزشی و جلوگیری از نسخ قوانین مؤثر حوزه ورزش باید از نخبگان ورزشی نظرخواهی کرد. به عنوان مثال با حذف تبصره ۲ ماده ۳۸، ورزش کارگری با بحران بودجه روبرو شده است یا حذف سهم ورزش از مالیات سیگار، بودجه اداره کل های ورزش را دچار مشکل جدی نموده است. قوانین می بایست مؤثر و کارشناسانه باشد، تصویب قانون توسط گروهی ناآشنا دردی را دوا نمی کند.

چهارم: توسعه ورزش ارتباط مستقیم با تأمین مالی دارد. باشگاه ها و هیات های استانی نیاز به منابع مالی دارند که از محل سهم مجموعه های اقتصادی استان و کشور قابل تحقق می باشد. ورزش خراسان مهجور و مظلوم مانده است

روستای کنگ دارای چه جاذبه ها، پتانسیل ها و استعدادهایی در حوزه های مختلف از جمله ورزش می باشد؟

نگاه غالب به طبیعت زیبا و ساختار کوهستانی کنگ بزرگ است ولیکن از نگاه بنده مهمترین پتانسیل و استعداد کنگ، مردم فهیم، باهوش و اثرگذار آن می باشند که متأسفانه امروز در مسیر توسعه شهرستان به دلایلی که در این مجال نمی گنجد، نقش این منطقه کم رنگ است. تشکیل شدن روستا از طایفه بزرگ و نام آور که دارای وابستگی و تعامل زیبایی با یکدیگر می باشند سبب بروز استعدادهای گوناگون شده است و از سویی حضور جامعه کنگی ها در مناطق مختلف کشور موجب ایجاد آشنایی و ارتباط فرهنگی ورزشی و ویژه ای نسبت به مناطق دیگر ایران گردیده است. بی شک کنگ در جایگاه واقعی خود نیست و اگر اجازه بدهند!! حرف های بیشتری برای گفتن دارد.

آیا روستای کنگ قابلیت و شرایط داشتن یک زمین فوتبال یا سالن های ورزشی چند منظوره را دارد؟ برای نیل به این هدف باید از کجا شروع کرد؟

متأسفانه در حال حاضر روستای کنگ از زیرساخت های اصلی توسعه برخوردار نمی باشد. ورزش هم از این قاعده مستثنی نیست. با توجه به این همه استعداد و نخبه ورزشی و مهمتر از همه علاقه مردم به ورزش و افتخاراتی که در سالیان دراز در حوزه ورزش توسط جوانان روستای کنگ رقم خورده است، داشتن یک مجموعه ورزشی کمترین حق مردم این سامان است. یکی دیگر از نیازهای مهم مردم کنگ داشتن جاده مناسب است. اگر نگاهی به روستای همسایه نغندر داشته باشیم می بینیم که نقش و تأثیر جاده زیبای روستای نغندر در توسعه آن روستا قابل چشم پوشی نیست. حداقل خواسته به حق مردم سلحشور کنگ ادامه مسیر این جاده تا کنگ کهن می باشد که متأسفانه اصلاً در اولویت برنامه ها نیست.

شرط ورود نوجوانان و جوانان به ورزش چیست؟

بدون شک اگر زیرساخت های توسعه ورزشی در شهرستان مهیا باشد ما استعداد رشد در تمام حوزه ها را در حد قهرمانی داریم. بدون شک با بستر و استعدادی که در کنگ وجود دارد، داشتن این زیرساخت ها جزو حقوق اولیه مردم کنگ می باشد البته در این مسیر نقش حمایت ها را نمیتوان نادیده گرفت. در ابتدا می بایست نگاه مدیریتی حاکم تغییر کند نگاه ورزشی مردم شهرستان با تصمیم گیران بسیار تفاوت دارد باید ورزش جزو اولویت های شهرستان باشد. زیرساخت ها بسیار کم است و نباید همین موارد اندک موجود، از دسترس جامعه ورزشی خارج باشد. مجموعه بزرگ ثامن نمونه ای بارز از مهجوریت ورزش منطقه و استان ما می باشد. بیست سال است که یکی از پنج دهکده المپیک ایران خاک می خورد، باید خیلی پیش تر مجموعه ۴۰۰ هکتاری ثامن تکمیل و در اختیار جامعه ورزشی قرار می گرفت اما اصلاً ورزش دیده نمی شود. اگر وضعیت ورزش ما با ورزش آذربایجان کرمان و اصفهان مطابقت داده شود آن وقت عمق کاستی ها دیده می شود.

دیدگاه جنابعالی نسبت به روستای تاریخی کنگ چیست؟

به نظر من روستای تاریخی کنگ از منظر تقسیمات کشوری شاید یک روستا تلقی شود، اما گستره حضور مردم کنگ کهن و تأثیری که این عزیزان در کشور و شهرستان طرقبه شاندیز دارند، این سرزمین زیبارا همچون یک دریای عمیق به عنوان اقلیمی سرشار از توان، ظرفیت و استعداد معرفی نموده است. نگاه ما به کنگ باید نگاه به یک شهر باشد. در دو دهه گذشته متأسفانه توسعه کنگ کهن در ذیل سایه مناطق پیرامونی متوقف شده است و باید این پوشش پوشالی و تصنعی را شکست و کنگ کهن را در مسیر طبیعی پیشرفت قرار داد.

در حالی که بسیاری از مجموعه های بزرگ صنعتی سهم ورزش را پرداخت نمی کنند. پیگیری منبع دائم مالی برای هزینه های ورزشی نقش مؤثری در احقاق حقوق جامعه ورزشی دارد. نه اینکه مدیران ورزشی به چشم منبع درآمد به ورزشکاران نگاه کنند و حتی از بیمه ورزشی که هیچ خروجی نداشته است منبع درآمد بسازند.

توصیه جنابعالی به دست اندر کاران، شوراهای و دهیاری های شهرستان در خصوص ورزش چیست؟

توصیه بنده به تصمیم گیران حوزه ورزش، تعامل و همکاری است. آنچه مهم است انجام کار است اینکه به نام چه کسی ثبت شود،

اولویت های حوزه ورزش شهرستان را نام ببرید:

برای سامان بخشیدن به ورزش شهرستان ابتدا باید از امکانات موجود به نحو درست استفاده کرد.

اول: مزایده اماکن ورزشی اقدامی غلط و فساد زاست لذا مزایده ها باید لغو شود و امکانات به سود جامعه ورزشی آزاد گردد. دوم: مدیریت ورزش در سطح خرد و کلان به تلفیقی از مدیران ورزشی جوان و با تجربه سپرده شود و از دیدگاه و نقدهای ورزشکاران به ویژه پیشکسوتان عزیز، که بسیار راهگشاست، استفاده شود. سوم: تعامل دو سویه فی مابین مجلس شورای اسلامی و جامعه ورزشی امری مهم و

یک دانش است و به عنوان یک علم نظری هم می توان به آن نگریست.

آیا همجواری شهرستان طرقبه شاندیز با کلان شهر مشهد برای طرقبه شاندیز یک فرصت می باشد؟

این هم جواری بدون شک یک فرصت است اما از این فرصت در حوزه ورزش استفاده نشده است و حتی موجب تقویت نگاهی در میان مدیران شده است که با وجود امکانات ورزشی موجود در مشهد، شهرستان ما نیازی به زیرساخت های ورزشی ندارد!!! به جای آنکه با الگوگیری مناسب، نیازهای ورزشی شهرستان تأمین شود بهانه ای برای شانه خالی کردن متصدیان امر از بار مسئولیت

شهرستان طرقبه و شاندیز دارای چه ظرفیتهایی برای توسعه ورزش می باشد؟

شهرستان ما دارای یک بستری مناسب و پر از استعداد برای توسعه ورزش بومی و قهرمانی کشور و در رشته های مختلف ورزشی از رشد خوبی برخوردار بوده است، وجود افراد شاخص ورزشی گویای این سخن می باشد. تا به امروز این ظرفیت ها آن طور که باید دیده نشده است. بخش عمده ای از موفقیتهای پیشرفت های حوزه ورزش شهرستان به سبب تلاش مردم و همکاری بخش خصوصی بوده است و در این منطقه امکانات دولتی و سالن های معدود ورزشی به صورت عادلانه بین جامعه ورزشی توزیع نشده و ورزش شهرستان به صورت یک جزء جدا از ساختار دولتی رشد کرده است.

چه چالش ها، موانع و مشکلاتی در مسیر توسعه ورزش طرقبه و شاندیز وجود دارد و برای برون رفت از این موانع و مشکلات چه تدابیری باید اندیشیده شود؟

در ابتدا باید رویکرد مدیران تغییر کند و پیگیری کنند که سرمایه گذاری در ورزش ضامن سلامتی و پیشرفت جامعه می باشد. مقوله ورزش همیشه تحت تأثیر پروژه های عمرانی

